

[Udenrigsministeren.]
 kan her yderligere supplerende sige, at vi har et meget intensivt arbejde i gang mellem de fem nordiske lande med henblik på at nå frem til et konstruktivt forslag, som de fem nordiske lande kan være enige om, således at vi her ikke blot får en koordinering af vor udenrigspolitik, men får en fælles udenrigspolitik.

Flere af de ærede ordførere gjorde bemærkninger om atomproblemerne og om den såkaldte MLF. Udtalelsen i åbnings-talen er på disse områder, om vor NATO-politik og vor atompolitik, efter min opfattelse klar. Vi fastslår i udtalelsen, at vi fortsætter vor NATO-politik uforandret, og at vi på tilsvarende måde fortsætter vor atompolitik uforandret. Det betyder, at vi siger fortsat nej til atomvåben på dansk jord, men det betyder også, at der ikke i dette nej ligger, at vi binder os for en uoverskuelig fremtid, som vi ikke kender, hvis situationer vi ikke kender.

Den linje, som her er fastlagt, fastlagt af tidligere regeringer og fastholdt af den nuværende regering, har utvivlsomt betydet et bidrag til en stabilisering og balance i det nordeuropæiske område, som vi ikke mener det er hensigtsmæssigt hverken at ændre eller at bringe i fare ved at rejse unødige fordringer på atompolitikens område eller en unødigt diskussion, der kun kan skabe usikkerhed i omverdenen i vurderingen af vor holdning og skabe usikkerhed også indadtil om stabiliteten i denne politik. Det var derfor, vi fra regeringens side — det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, selv om jeg godt er klar over, at han ved det i forvejen — sagde nej til Kekkoneplanen, som efter vor bedømmelse kun kan have en positiv værdi; såfremt den er et led i en større europæisk ordening. Det var også derfor, vi sagde ja til Undénplanen, og derfor, at vi svarede positivt på spørgsmålet i henhold til Undénplanen; her sigtede man nemlig netop på at tilvejebringe en mere omfattende løsning, der, hvis den blev gennemført, fastlagde væsentlige forudsætninger for vor fremtidige sikkerhedspolitik, som gjorde det muligt for os at være med.

Jeg siger dette til det ærede medlem, fordi det ærede medlem fremviste en af vore nydelige valgplakater i annoncegen-

givelse i et dagblad, atomplakaten, og fordi det ærede medlem efter min opfattelse syntes at lægge noget i den plakate, som i hvert fald ikke er tilsigtet. Den plakate udtrykker den politik, socialdemokratiet og regeringen har ført, og som vi agter at føre; men jeg vil gerne understrege, at denne politik blev tilrettelagt så tidligt som i foråret 1957; den kom til at indgå i valgkampen i 1957, den blev bekræftet af trekantregeringen under samlingen i maj-juni 1957, og den fandt udtryk, da vi gennemførte forsvarsforliget. Jeg må måske i parentes minde om, at ved den lejlighed var oppositionen ikke enig i denne politik, som man beklagede, og som man forbeholdt sig senere eventuelt at tage op til ny drøftelse — et standpunkt og en holdning, som senere ændredes, således at der bag denne politik, så vidt jeg har forstået, står i hvert fald de to store oppositionspartier foruden de to tidligere regeringspartier. Når jeg nævner dette over for det ærede medlem hr. Aksel Larsen, er det, fordi det heraf klart og tydeligt fremgår, at denne atompolitik er fastlagt, længe før det ærede medlems parti begyndte at prøve på at lave propaganda på en politik i den retning. Den er fastlagt, længe inden atombevægelsen overhovedet opstod. Atombevægelsen, det ærede medlem hr. Aksel Larsens parti o. s. v. har ikke tøddel af andel i fastlæggelsen af denne politik, har ikke øvet den mindste indflydelse på den. Denne politik er fastlagt i foråret 1957, den er fastholdt konsekvent i årene siden, og det ærede medlem og de mennesker, der deltager i atomkampagnen og utvivlsomt gør det ud fra de bedste og mest idealistiske motiver, kan deri se bekræftelsen på rigtigheden af, at socialdemokratiet har været og er den bedste garant for, at der ikke sker nogen letsindigheder med vor atompolitik.

Det gælder også, når vi kommer til MLF, den fælles NATO-atomstyrke. Jeg vil herom gerne sige, at der foreligger ingen plan; der foreligger nogle tanker, som er blevet bearbejdet af nogle sagkyndige udvalg fortrinsvis sammensat af militæksperter fra lande inden for NATO-medlemslandenes kreds. Så vidt jeg er orienteret, er der overhovedet ikke i det arbejde, de pågældende udvalg har gennemført, taget den mindste stilling til, ja, ikke engang